

1. Referentie

Referentie	Haigh, Y. (2009). Desistance from crime: reflections on the transitional experiences of young people with a history of offending. <i>Journal of Youth Studies</i> , 12, (3), 307-322.
Taal	Engels
ISBN - ISSN	
Publicatievorm	Tijdschriftartikel

2. Abstract

De opzet van deze bijdrage is om de complexiteiten die aanwezig zijn in pogingen van jongeren om hun criminele activiteiten te stoppen, bloot te leggen. Hiervoor wordt gebruik gemaakt van kwalitatieve data die tot doel hadden om te identificeren hoe jongeren omgingen met het pad naar het stoppen met delinquent gedrag. centraal argument is dat subtiele verschuivingen in de percepties en interpretaties door jongeren van de eigen situatie een belangrijk licht werpt op de complexe aard van het stoppen van criminaliteit. Het gebruikt hiervoor een fenomenologische benadering met betrekking tot de aard van 'relevantie' om te bekijken hoe jongeren de verschuiving maken van de gekende wereld van 'het plegen van delicten' naar een ongekende wereld van 'legitiem gedrag'.

3. Trefwoorden

Thema('s)	delinquentie
Trefwoord(en)	aderschap

4. Onderzoeker

Opdrachtgever	/
Onderzoeker(s)	Yvonne Haigh Politics and International Studies Murdoch University Perth Australië Email: y.haigh@murdoch.edu.au

5. Onderzoeksvraag

Onderzoeksvraag	Welke processen spelen een rol in de verschuiving van een crimineel naar een niet-crimineel leven bij jongeren?
Hypothesen	/

6. Methode

Onderzoeks-methode	Mondelinge, semigestructureerde en individuele diepte-interviews die een lengte hadden tussen 30 minuten en meer dan één uur.
--------------------	---

Onderzochte groep	25 personen, opgedeeld in twee groepen. 15 personen waren tussen 14 en 17 jaar, 10 personen tussen 18 en 24 jaar oud. Van deze respondenten waren 8 vrouwen en 17 mannen. Al deze jongeren werden geselecteerd in centra voor risicojongeren.
Bereik	Australië

7. Resultaten

Routineuze aspecten van delinquent gedrag	Voor de meerderheid van de jongeren bleek delinquent gedrag een onderdeel van het gewone, alledaagse leven te zijn. Het plegen van criminaliteit was een inherent deel van het samen rondhangen; verschillende jongeren stelden bovendien dat delinquentie plezierig en opwindend was. De normaliserende karakteristieken van delinquentie bleken bovendien ook uit de wijze waarop deelnemers spraken over hun betrokkenheid in het stellen van dit gedrag. Ze maakten hierbij een onderscheid tussen 'zware criminaliteit' en 'lichte criminaliteit', wat ertoe bijdroeg dat handelingen konden gecatalogiseerd worden en waardoor deze handelingen betekenis kregen.
Beslissingsmakingsprocessen	De meeste participanten gaven aan dat ze pogingen ondernamen om te stoppen met delinquent gedrag, maar dat meesten nog wel eerder lichte delicten pleegden. Enkele opvallende vaststellingen kwamen naar boven bij het bespreken van het maken van keuzes. Bij de oudste groep (18-24 jaar) kwam de noodzaak aan het nemen van een persoonlijke beslissing duidelijk naar voor. Dit was echter niet evident omdat dit zou leiden tot een problematisering van de volledige levensstijl; ook de afweging van de kosten en baten van delinquentie werd hierbij vermeld. Bij de jongste groep (14-17 jaar) werd veel meer verwezen naar externe druk om te stoppen: ouders, ondersteuningsprogramma's en de verandering van school. Ook de vrees van opsluiting werd vermeld in het beslissingsmakingsproces. Elke deelnemer was hier wel bevreesd voor, maar enkel dit feit was niet voldoende om te stoppen. Een laatste aspect dat werd vermeld in het proces van het nemen van de beslissing om te stoppen was het gegeven dat het vaak makkelijker was om terug te beginnen met delinquent gedrag dan om een legitieme weg te nemen. Voor de jongste groep was de capaciteit om delicten te plegen sterk verbonden met de peergroep en de sociale activiteiten hierbinnen

8. Publicaties op basis van hetzelfde onderzoek

/